

צהלה ורינה במחננו!

יום י"ג כסלו יקבע לדורות אצל חסידי חב"ד ליום של שמחה על התחלת הנצחון

יום ג', י"ג כסלו תשמ"ו

בשעה 6:00 בבוקר מילא קהל רב את הזאל הגדול ב-770 ואמרו כל התהילים ברצינות ובהתעוררות גדולה. ההרגשה הכללית היתה איומה, שהרי ביום זה צריכה להתקבל ההחלטה אם כ"ק אד"ש צריך להיעד.

כאשר כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:25, ה' נראה רציני מאוד ולא סימן להגברת השירה.

בשעה 12:15 בצהרים נודע בתרועת בוק ב-770 שהוחלט כי כ"ק אד"ש לא יצטרך לתת עדות כלל, "המלך אינו מעיד", ותחי רוח אנ"ש והתמימים, ותחי צהלה ורינה במחננו!

באופן ספונטני החלו יוצאים אנ"ש והתמימים ב-770 בריקוד סוער ונלהב, בלקיחת משקה וכו'. אחרי כן יצאו

לרחובה של עיר ורקדו ושרו בחוזק רב עד שעת מנחה. לאחר מנחה המשיכו לשר ולרקוד ביתר שאת ויתר עוז, המשקה נשפך כמים, עד שהגיע ר"מ מעטליק ודרש מהתמימים לשבת וללמוד.

בערב נערכה סעודה והתוועדות בזאל למעלה לרגל המאורע המשמח שאירע היום. התקוה רבה שנצא בניצחון מוחלט, ולא תהי' יותר עגמת-נפש לכ"ק אד"ש. ההתוועדות נמשכה עד אור הבוקר, אח"כ רקדו ושרו במשך שעות.

כפי הנראה, יום י"ג כסלו יקבע לדורות אצל חסידי חב"ד ליום של שמחה על התחלת הנצחון.

בשעה 4:00 אחה"צ יצא כ"ק אד"ש לספריה שם המתינו עבורו שני העורכי-דין. כ"ק אד"ש שהה שם עד לשעה 6:00 לערך.

יומן מתקופת י"ד-כ' כסלו ה'תשנ"ב כקביעות שנה זו

אלפי איש עברו בזה אחר זה ליד כ"ק אד"ש לזנות למנט הטף באור פני מלך ולצאת מאושר עם תשורה מיוחדת

יום חמישי, יום הבהיר י"ד כסלו

כשנכנס כ"ק אד"ש לתפילה ניגנו "מהרה ישמע".

ב-1:40 יצא כ"ק אד"ש למקה ולפני שנכנס לרכב, חילק לצדקה לכל הילדים שעמדו שם. לאהל נסע כ"ק אד"ש ב-3:05, ולפני כן נתן מטבעות לנוסעים וברכסם ב"הצלחה רבה", וכן נתן גם למזכירים והמשב"קים.

כשהתחיל הרכב לנוע סימן כ"ק אד"ש מבפנים בידו הק' לשלום, לעומדים מהצד. ב-3:35 לערך חזר כ"ק אד"ש מהאהל וספר הרמב"ם בידו, כעבור מספר דקות יצא לתפילות מנחה ומעריב. לפני שנכנס למעלית נפנף לילד שעמד שם.

למטה ניגנו "מהרה ישמע" וכ"ק אד"ש עודד את השירה. כשעלה לבימה לא הסתובב כרגיל אבל הניף את ידו לעבר הקהל ופנה לסטענדער תוך שהוא מעיף מבט במיקרופון. ניצוץ של תקווה עלה בלב הבחורים על אופצי' לשיחה - במיוחד שגם אחר שמו"ע הביט שוב לעבר המיקרופון - אך הוא נמוג עם סיום התפילה עת ניגש כ"ק אד"ש למקום חלוקת השטרות וחילק לכ"א ב' שטרות. לאחר מכן נודע שעל חלוקה זו הודיע כ"ק אד"ש עוד לפני מנחה.

בסיום הניח כ"ק אד"ש ב' שטרות בתוך סידורו ויצא מהזאל תוך כדי עידוד השירה של "שובה ה'". ליד הפתח בירך נוסעים בנוסח הרגיל והוסיף 'אָל זיין בהצלחה רבה', למטה עודד לעבר ילדים ששרו בחוזקה.

יום שישי, ט"ו כסלו

לשחרית נכנס כ"ק אד"ש מוקדם בחמש דקות. ניגנו "מהרה ישמע".

בסיום התפילה הכריז הגבאי שי' על זמן תפילת מנחה - כרגיל בכל ט"ו בחודש שכ"ק אד"ש נוסע לאהל - "כשיהיו מוכנים". כ"ק אד"ש האזין בהתעניינות להכרות הגבאי אחר התפילה, ולפתע פנה חדות, ובתנועת ידו אמר

בקול 'בזמן הרגיל!'... מיד אמר המזכיר לגבאי שיכריזו - שיתפללו מנחה ב-15:30. משמע.. כ"ק אד"ש לא נוסע היום לאהל!

למנחה נכנס כ"ק אד"ש ב-3:30. ליד המעלית סימן לילדים לשלום, ולמטה עודד את השירה 'ויהי בישורון מלך'. בסיום התפילה הסתובב כ"ק אד"ש שלא כרגיל, כבר בקדיש הראשון וסימן לחלוקת דולרים.

לכ"א חילק כ"ק אד"ש שתי דולרים, באמצע החלוקה הסתיימו הדולרים שבידי המזכיר וכ"ק אד"ש חיכה חצי דקה עד שהביאו עוד. בסיום הניח ב' שטרות בסידורו, חילק עוד, והניח שוב ב' שטרות בסידורו, שאל אם כולם קיבלו, נתן לעוד א' והמתין קצת ואח"כ יצא מהזאל בעידוד השירה.

זמן קבלת שבת הכריזו לשעה 5:00, כ"ק אד"ש נכנס ב-5:30 ועודד את שירת "שמח תשמח".

'לכה דודי' ניגנו בתחילה בניגון 'יפרח בימיו' ואח"כ בניגון "שמח תשמח". אחרי 'בואי בשלום' עודד כ"ק אד"ש חזק וכפלו את הניגון ג' פעמים.

בקדיש שלפני 'כגוונא' הביט על הילדים ממשפ' שארף שי'.

אחרי התפילה פנה כ"ק אד"ש ואיחל 'גוט שבת'. ניגנו "שמח תשמח" וכ"ק אד"ש עודד לכל אורך הדרך עד שהגיע לחדרו הק'.

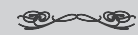
שב"ק פ' וישלח, ט"ז כסלו

בניגון 'שיבנה ביהמ"ק" לפני תפילת שחרית עודד כ"ק אד"ש בחוזק בידו על הסטענדער. כן עודד בשאר קטעים שניגנו בתפילה.

'ממקומך' שבקדושה ניגנו בניגון 'לכתחילה אריבער', ובתנועה הידועה סימן לחזור שש פעמים. <<<

תורת אברהם

שיחות, אגרות ויומנים בענייני דיומא

גליון סט (צה)

יו"ל לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' וישלח, ה'תשע"ז

שנת 'הקהל' - ופרצ"ת

מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור עלידי

והתלמידים השלוחים שיביטו תומכיתמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה: BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: 972-50-2599317

תפילת מעריב התקיימה בזאל למעלה שלא כשבועות האחרונים, כ"ק אד"ש נכנס מוקדם בחמש דקות (ב-10: 5).

אחר התפילה בירך נוסעים כרגיל.

יום ראשון, טו"ב כסלו

לפני שבת התפרסמה השמועה שכ"ק אד"ש הולך לחלק היום קונטרס! כבר התבהרו הפרטים ונודע בבירור שחלוקת הקונטרס תהי' יחד עם ה'דולרים' והקונטרס הוא - דרושי חתונה תרפ"ט - בהמשך ליום הבהיר י"ד כסלו.

לשחרית נכנס כ"ק אד"ש מאוחר מעט מהרגיל, ב-20: 10, בעודדו את השירה 'מהרה ישמע'.

בסיום התפילה הכריז הגבאי שי' על ה'דינר' של כולל חב"ד. ועל זמן תפילת מנחה - כשהיו מוכנים.

לפני השעה 1:00 יצא כ"ק אד"ש לתפילת מנחה בגעה"ת. שם המתינו שתי חתנים וכ"ק אד"ש נתן את הסידור לחתן שמתחתן היום בכרכו אותו בנוסח הרגיל. הריל"ג הצביע על החתן השני וכ"ק אד"ש סימן שיקח את הסידור אחריו וגם בירכו. אח"כ חילק מטבעות צדקה להם ולכל הנוכחים במנין, היו שעמדו על המדרגות, כ"ק אד"ש הגביה את ידו ונתן גם להם.

בסיום התפילה נכנס כ"ק אד"ש לחדרו, ובשעה 1:30 יצא לחלוקת הקונטרסים. כאמור, הפעם לא הייתה החלוקה למטה, כ"א על פתח חדרו הק' של הרבי... הדלת הייתה פתוחה, ושולחן הדולרים היה צמוד לפתח, כך עמד וחילק קונטרס בצירוף 2 דולר כ-5 שעות! לאנשים נשים וטף.

הקונטרס - כריכתו בצבע התכלת, הנייר - משובח, ובאותיות אדומות מרהיבות עין רשום עליו: "קונטרס דרושי חתונה".

הוא כולל את דרושי חתונה תרפ"ט ושני מאמרי כ"ק אד"ש משנת תשי"ד ותשל"ט המיוסדים על המאמרים דשנת תרפ"ט, וארוז בתוך עטיפת פלסטיק. תאריך הפתח דבר: ועש"ק וישלח ט"ו כסלו.

בתחילת החלוקה בירך כ"ק אד"ש 'הצלחה'דיקן י"ט כסלו', לכמה אמר 'א' פריילעכץ י"ט כסלו', ובהמשך בירך 'ברכה והצלחה'.

אלפי איש עברו בזה אחר זה ליד כ"ק אד"ש, ומסיבה זו - ריבוי האנשים - כמעט לא היה סיפק בידי מישהו לשוחח עם כ"ק אד"ש, רק לעבור בזריזות, לזכות למבט חטף באור פני מלך, ולצאת מאושר עם תשורה מיוחדת.

בין העוברים היה הרב מדעברעצין, ואתו שוחח כ"ק אד"ש מעט. לעורך העיתון "אלגעמיינער זשורנאל" הרה"ח ר' גרשון בער שי' גייקובסון נתן כ"ק אד"ש 2 קונטרסים עבור העיתון.

ב-6:30 הסתיימה החלוקה וכעבור דקות מספר נכנס כ"ק אד"ש לתפילת מעריב. כשעלה לבימה, לא הסתובב לעודד (וככלל יום ראשון) ובסיום יצא בעידוד השירה ובירך נוסעים ליד הפתח.

יום שני, ח"י כסלו

כ"ק אד"ש נכנס בשעה הקבועה לתפילת שחרית, ניגנו "אימתי קאתי מר".

בקריה"ת עלה כ"ק אד"ש לתורה, והשאיר את הסידור פתוח על הסטענדער. לפני שעלה חזרה לבימה נגע בפרוכת! - (הנהגה חדשה לאחרונה).

למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-1:05 כשחזר נפנף לשלום לילד שעמד קרוב. כשיצא כ"ק אד"ש לאהל בשעה 2:40, עמדו בגעה"ת חתן עם מפשחתו. כ"ק אד"ש נתן את הסידור לחתן ובירכו, אח"כ חילק לו המשך בעמוד 7 <<<

כשהסתובב לעבר הש"ץ בכרכת כהנים בשחרית ובמוסף הביט לעבר הילדים וענה פעמה 'אמן'.

ב'כתר' שבמוסף סימן לחזור את הניגון של "הן גאלתי כו" כמה פעמים!

התפילה הסתיימה ב-12:00 לערך וכ"ק אד"ש עלה לחדרו בעידוד השירה "מהרה ישמע".

ב-1:40 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות, ניגנו "מהרה ישמע".

אחרי שהתיישב הכין המשב"ק הרה"ח ר' בערל יוניק את הגביע וכ"ק אד"ש הודה לו בניד ראש. אחרי שבירך על היין, טעם מהמזונות והחל לענות 'לחיים' לעבר הקהל, באמצע נתן מהמזונות לילדי שארף שי'. הקהל ניגן 'זאל שוין זיין די גאולה' וכ"ק אד"ש עודד את השירה בידו הק'.

בשיחה הראשונה החל כ"ק אד"ש במעלת הימים שלאחרי ט"ו בחודש שמוסיף והולך. סיום השיחה היתה מיוחדת: 'ותהיה שלווה נצחית עד סוף כל הדורות'.

ניגנו "פדה בשלום" ובמילים 'השלך על ה' יהבך' עודד פ"א לעבר הזקנים. כשהגיעו ל'ואני אבטח בך' עודד כ"ק אד"ש חזק שוב ושוב.

בשיחה השנייה עורר כ"ק אד"ש כו"כ פעמים על ארגון התוועדות יו"ט כסלו בכל מקום ומקום, וכ"א ישתדל שבמקומו תהיה ההתוועדות העיקרית שבעיקרית...

אחרי שיחה זו ניגנו 'אימתי קאתי מר' וכ"ק אד"ש עודד בתנועות רצופות בידו הק' כשהיא מוגבהת כלפי מעלה.

השיחה השלישית נסבה על רצף ימים אלו ומעלתם וסדר הפרשיות בשבועות הבאים.

אחרי שיחה זו שתה כ"ק אד"ש מהגביע עד תומו, ניגנו 'ויהי בישורון מלך' וכ"ק אד"ש עודד חזק, בעיקר

לעבר קבוצת אורחים שהגיעו לשבת וזכו להרבה עידודים גם בין שאר השיחות, וכן עודד לעבר הילדים שעל בימת ההתוועדות.

בשיחה הרביעית עורר כ"ק אד"ש שוב על השתתפות בהתוועדות יו"ט כסלו, כן עורר על הדפסה נוספת של ענינים בתורה לפי הצורך עד יו"ט כסלו. בסיום התבטא שהולכים תיכף ומיד מתוך ניגון ואמירת 'לחיים' והתוועדות חסידית לארצנו הקדושה..

ניגנו "הוא אלקינו" וכ"ק אד"ש עודד את השירה. אח"כ סימן לחזן הר"מ טלישבסקי שי', והלה התחיל מיד 'יה"ר... שיבנה ביהמ"ק' (יצוין שכבר כמה שבועות שכבר לא ניגנו זאת) וכ"ק אד"ש עודד בתחילה בידו האחת ואח"כ הניף בשתי ידיו הק' יחד! כו"כ פעמים וכל הקהל שר בשמחה רבה ביותר.

אח"כ אמר כ"ק אד"ש שיחה חמישית והזכיר על חלוקת המשקה, מיד לאחריה העלה המזכיר 27 בקבוקים על שולחן כ"ק אד"ש ובזה אחר זה עלו מארגני ההתוועדות למקומותיהם, והכריזו על המקום והזמן.

הסדר היה ככלל פעם בד"כ: מהבקבוקים מזג כ"ק אד"ש לתוך הגביע ואח"כ לכוס הזכוכית, ומהם מזג כ"ק אד"ש שוב לבקבוק ומהבקבוק לכוס המקבל.

בסיום הזכיר כ"ק אד"ש על ברכה אחרונה. וההתוועדות הסתיימה ב-3:35.

ב'שים שלום' של מנחה עודד כ"ק אד"ש בתחילה לעבר העומדים על הבימה ואח"כ החל לעודד בידו השניה והניפה אל על מעל הסטענדער לעבר הקהל. ב'קדישים' שבסוף מנחה הסתובב כ"ק אד"ש וסקר את הקהל לכל הצדדים.

הכריזו על מעריב ויצא בעידוד השירה "שמח תשמח".

בתחילת החלוקה בירך כ"ק אד"ש 'הצלחה'דיקן י"ט כסלו', לכמה אמר 'א' פריילעכץ י"ט כסלו', ובהמשך בירך 'ברכה והצלחה'.

מעמנו וראו

שי"פ וישלח ה'תשנ"ב

המעלה המיוחדת בדורנו זה

ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומות בהפטרה דפרשת וישלח - 'והי' בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הגב את הר עשו גו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

מהחידושים של (יוסף וההמשך דו) בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ו עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב") - שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו שביאנו שלאח"ו) לא ה' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו'), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבלויבאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הגבגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ולשלוש אין קץ" מופיעה מ"ם סתומה באמצע תיבה, וידוע שפסוק זה נאמר על משיח (שגם שמו מתחיל במ"ם). ולאידך, ישנו פסוק "חומות ירושלים אשר המ פרוצים" בו מופיע מ"ם פתוחה בסוף התיבה. והענין בזה, ש"מפני חטאינו" נפרצו חומות ירושלים, ותפקידו של משיח הוא לסגור פירצה זו, וזהו הרמז בפסוק הנ"ל המדבר על משיח.

וכאן עבר הרבי לדבר ישירות ע"ד הברכות שנשלחו אליו:

"המברך את האיש הישראלי, הרי מובטח הוא מהקב"ה (כפי שנאמר בתורה שבכתב ונפסק להלכה בתורה שבע"פ) אשר הקב"ה הוא עצמו יברך אותו, וברכתו של הקב"ה הרי - כפי המובא במדרש - "תוספתו מרובה על העיקר".

אעפ"כ הרי זו חובה (וזכות) נעימה [וכמנהגם של ישראל, אשר מנהג ישראל תורה היא] להודות ולברך את המברך וע"ד "וכן למר", שיש בזה עוד ענין ובפרט שעי"ז שמברכים באה תוספת בהברכה...

תודתי נתונה בזה וברכתי לכל המברכים (ובקשתי רבה למסור זה גם לאת אשר איננו פה) שליט"א - שתקייים בהם ברכתו של הקב"ה ובתוספתו, שתוספתו מרובה על העיקר, לכאור"א ככל המצטרך לו מנפש ועד בשר".

בהמשך השיחה אומר הרבי:

"...והיות שיאריך הזמן ביותר באם יישלח מכתב ברכה לכל אחד בנפרד, אביע תודתי וברכתי עתה ברבים, במעמד של כמה וכמה עשיריות מישראל, לכל אחד ואחת ולכולם יחד, - אשר בשעה שזהו באופן של "כולנו כאחד" אזי זה גופא כלי ל"ברכנו אבינו" - שלכל אחד ואחת תושפע ברכתו של הקב"ה ובתוספת מרובה על העיקר, בבני, חיי ומזוני רויחי".

למרות הדברים הנ"ל, זכו רבים לקבל מכתב ברכה אישי - מתאריך טו"ב כסלו תשכ"ט (יום לאחר אמירת השיחה הנ"ל) - הפותח ב"ותשואת חן על הברכות בקשר לתקופת הארבעים שנה" ובו תוכן השיחה בשבת קודש. להלן שני משפטים מתוכו: "נעמה ביותר והביאה שמחה רבה הידיעה אשר רבים מהמברכים צירפו להברכה וחיזקו ואישרו אותה על ידי ענייני בתורה וכו'. ובאתי בהצעתו בקשתי אשר כל אחד מציבור המברכים יעשה שניהם, תלמוד ומעשה".

בזאת לא תמו אירועי יובל הארבעים. במשך כמה שבתות המשך הרבי ואמר מאמרי חתונה המיוסדים על מאמרים שאמר הרבי הרי"צ בשנת תרפ"ט, וכן המשך ודיבר על ענין הנישואין ועל המספר 'ארבעים':

בהתוועדות י"ט כסלו אמר הרבי מאמר ד"ה "א"ר אושעיא". מאמר זה מיוסד על מאמר (באותו ד"ה) שאמר הרבי הרי"צ בזמן החתונה בשנת תרפ"ט (בי"ט כסלו בעת סעודת החג והשבע ברכות).

בהמשך למאמר זה המשך הרבי בשיחת קודש מיוחדת אודות תוכן המאמר: "כפי שדובר קודם, זהו מאמר שמיוסד על מאמר של כ"ק מו"ח אדמו"ר שאמרו לפני ארבעים שנה, בי"ט כסלו בעת הסעודה (כפי שנכתב ע"ג המאמר ונדפס בדרושי חתונה)".

בהמשך ההתוועדות הוסיף הרבי, והזכיר את ב' הדעות שמצינו בענין "לא קאים איניש אדעתי דרבי" עד ארבעין שנין", וביאר בארוכה את ענין ה"בן ארבעים לבינה". בסיום הדברים הציע הרבי הצעה מעשית:

"ישנו מנהג טוב, שבשעה שרוצים לברך יהודי מקשרים זאת עם צדקה לזכות אותו אדם, וכפי הנוסח בברכת מי שברך "בעבור שבלי נדר אתן לצדקה בעדו". . . לכן דבר נכון הוא (וכפי שדובר כמה

בשנת תשכ"ט היה רצף של כמה מאורעות מיוחדים בקשר לי"ד כסלו. זאת עקב מלאות ארבעים שנה לחתונה (תרפ"ט-תשכ"ט):

בחודש תשרי של אותה שנה עורר כ"ק אדמו"ר על לימוד אגרת התשובה לרבינו הזקן ביחיד וברבים. בימים שלאחר מכן עורר הרבי גם במכתביו על לימוד זה. במכתב מז' מרחשון כותב הרבי:

"התקווה שגם הוא משתתף בהפצת לימוד אגרת התשובה לרבינו הזקן שהו"ל זה עתה בחוברת בפני עצמה וכו' בכדי להגדיל ההפצה וזכות הרבים מסייעת".

בעקבות דברי הרבי קיבלו על עצמם אנ"ש ותלמידי התמימים קיום הוראה זו כ'מתנת נישואין' לרבי בקשר עם יובל הארבעים, ובנוסף לכך צירפו לצדקה סך כסף במספר ארבעים. רבים אחרים קיבלו על עצמם הוספה בלימוד התורה לרגל התאריך. כל זאת, כמובן, יחד עם ברכות ואיחולים שנבעו מקרב לב עמוק ונשלחו לרבי לרגל היום הבהיר.

באחד העיתונים שיצאו לאור בשעתו, נתפרסמה ידיעה תחת הכותרת: "מתנת יובל מקורית של חסידים לרבם - שינון פרקי אגרת התשובה", ובהמשכה הופיעה הידיעה הבאה: "השבוע במלאות ארבעים שנה לנישואי הרבי שליט"א מליובאוויטש, נשיא חסידות חב"ד, החליטו חסידיו ברחבי תבל להגיש לו שי מקורי: כל אחד מהם ישנן לעצמו בעל-פה את פרקי אגרת התשובה של אדמו"ר הזקן, שהרבי הורה לאחרונה להתעמק בהם.

הרבי שליט"א הורה בתקופה האחרונה להתעמק ולקבוע שיעורי עיון - ביחיד וברבים - בספר אגרת התשובה. לצורך זה אף יצאו לאור מהדורות מיוחדות של הספר וגם תרגומים שלו בשפות: אנגלית, צרפתית, ספרדית ואיטלקית".

ש"פ וישלח - ט"ז כסלו

בהתוועדות קודש שנערכה השבת הודה הרבי, במעמד כל הציבור, למברכיו, והשיב בברכות רבות. בדבריו הרחיב הרבי אודות מעלת מספר ארבעים ושייכותו לתורה, תפילה, תשובה, נישואין וגאולה.

במהלך ההתוועדות הדגיש הרבי את החשיבות שבחיזוק ואישור הברכה באמצעות שני העניינים - צדקה (מעשה) ולימוד (נגלה וחסידות), והבהיר שהנהגה זו שייכת אף לנשי ובנות ישראל.

להלן קטעים מדברי כ"ק אדמו"ר (כפי שנדפסו ב"לקוטי-שיחות" חלק ה' בהוספות - בתרגום ללה"ק):

"את הברכות וכו' העניקו בקשר עם יובל הארבעים, ולהעיר שמספר ארבעים קשור במיוחד עם שלושת העניינים - תורה, תשובה ותפילה.

וכפי שרואים בג' פעמים ארבעים יום שמשה רבנו היה בהר. בארבעים יום הראשונים קיבל את התורה (שזהו גם הרמז בשם תרומה: תורה מ'), בארבעים יום השניים משה רבינו התפלל וכפי שכתוב "ואתפלל גו'". ובארבעים יום האחרונים פעל את הענין של "סלחתי כדבריך" - ענין התשובה. שלכן נקבעו הימים מר"ח אלול עד יום הכיפורים לארבעים ימי תשובה. כמו כן מספר התעניות של תשובה הוא ארבעים יום. רמז נוסף יש בזה: שלושת עניינים אלו (תורה, תפילה ותשובה) פותחים באות ת"ו שהוא עשר פעמים ארבעים.

ענין הנישואין אף הוא קשור עם המספר ארבעים כמרו"ל "ארבעים יום קודם יצירת הולד מכריזין בת פלוני לפלוני". זאת ועוד, ע"פ קבלה, תשובה היא בספירת הבינה וחופה גם היא בחינת בינה המקפת לזו"ן - חתן וכלה.

כמו כן הגאולה קשורה למספר ארבעים. בפסוק "לפרכה המשרה

מעמנו וראו

ש"פ וישלח ה'תשנ"ב

עבודת יעקב בפרשת וישלח

החידוש שבעבודתו של יעקב בפרשות וישלח (וישב וישב יעקב) לגבי עבודתו בפרשות ויצא (ויצא יעקב) ותולדות (אלה תולדות יצחק) "יעקב ועשו האמורים בפרשה", שפרשיות וישלח וישב הם בגמור עבודת הבידורים (הן הבידורים דלבן והן הבידורים דעשו), ועד כדי כך שיעקב מוכן כבר להמעמד ומצב דימות המשיח, שלכן: (א) "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר", ששלח להודיעו ש"נגמר ונשלם . . . בתכלית השלימות . . . הבח' ומדרגות . . . כולם נתבררו ונתקנו כו'", והגיע הזמן לילך יחדיו להגאולה, "אבוא אל אדוני שעיר", כמו "בימי המשיח (ב) "וישב יעקב", "ביקש יעקב לישב בשלוה" - וישב בשלוה בפועל עד שקפץ עליו רוג'ו של יוסף, ועוה"פ בשלוה בארץ מצרים (קל"א - קמ"ז לחייו), ועד דומן קיום היעוד דה"שלוה" האמיתית שבימות המשיח.

חג הגאולה יו"ד טי"ת כסלו.

בעת ההיא נתפשט בעולם שמע הרב המגיד ממעזריטש, עירה קטנה בפלך וואהלין.

אדמו"ר הזקן, בהיותו כבר גדול בתורה חשקה נפשו לחקור אחרי דרכי עבודת הוי"ו ואחרי לקחו רשות מזוגתו הרבנית כתת את רגליו ללכת -רגלי- מוויטבסק למעזריטש, מרחק רב למאד.

בבואו למעזריטש ובהסתכלו בהנהגותיו של המגיד ממעזריטש, אופן לימודו עם תלמידיו והדריכו אותם בעבודת הבורה - על פי תורת החסידות, שקיבל מפי מורו הבעש"ט נ"ע - נתפעל במאד מהגאונות שלו, הן בתורה הנגלית והן בתורת הנסתר, והחליט להשאר שם ליקח לקח מפיו.

המגיד ממעזריטש הכיר מיד את גודל ערכו של תלמידו החדש שבא ממדינת ליטא והתחיל לקרבו מאד. גם סידר, אשר בנו יחידו ר' אברהם - הנודע בשם: ר' אברהם המלאך - לימוד עם אדמו"ר הזקן חסידות ואדמו"ר הזקן לימוד עם בנו נגלה.

בימים מועטים נעשה אדמו"ר הזקן חסיד נלהב של תורת חסידות הבעש"ט ושל המגיד ממעזריטש. אחרי שהותו משך זמן במעזריטש שב אדמו"ר הזקן לביתו לויטבסק. בהלכו חזרה ועברו דרך קיבוצים ומושבות יהודים, הגה בכל מקום בואו סיפר ופרסם ע"ד הפלאת מורו ורבו המגיד ממעזריטש - גאונותו בתורה ודרכו המיוחדת בעבודת הבורה.

כעבור שנים אחדות הציעו לו המגידות בליאזני, ואדמו"ר הזקן נענה לבקשת עדת ליאזני והעתיק מושבו, יחד עם ב"ב, לשם.

***

בחוגים הרחבים של גאוני מדינת ליטא אשר שיטת החסידות היתה מזורה להם ולא הכירו את הרב טוב הספון בה לכלל ישראל, הנה הדרך החדש שהביא אדמו"ר הזקן ממעזריטש לא מצא חן בעיניהם. אמנם מתחילה היתה ההתנגדות רק מצד היהודים בעצמם, אבל לא עירבו בזה את הממשלה.

בשנת תקל"ג ב"ט כסלו נסתלק המגיד ממעזריטש, ומאז התגברה והתלקחה המחלוקת וההתנגדות לחסידים ביתר שאת וביתר עז.

בהכירו את המצב הרציני החליט אחד מזקני תלמידי המגיד ממעזריטש, הרב הגאון הצדיק ר' מנחם מענדל מוויטבסק לנסוע יחד עם אדמו"ר הזקן להגאון - הגר"א - מוויילנא, שעמד בראש המלחמה נגד חסידים וחסידות, בכדי לבאר לו ולהסבירו את דרך חסידות.

אבל בכבואם לוויילנא לא רצה הגאון בשום אופן להפגש אתם, ולא עצומה למאד. בהיותו בן ח"י שנה גמיר לכולא תלמודא עם כל נושאי כליהם ספרי הראשונים והאחרונים לא הניח דבר גדול וכו'. ובשנת תקל"ז חזר כל על התלמוד עם כל הראשונים והאחרונים כפעם הששה עשר בעמידה כל זה נוסף על התמדתו הנפלאה בלימוד נסתר דאורייתא, עריכת השולחן ערוך, עסקנותו הציבורית, נסיעותיו המרובות וכו' וכו'.

***

הרב הגאון הצדיק הרמ"מ מוויטבסק, יחד עם עוד אחדים מהתלמידים המפורסמים של המגיד ממעזריטש בליטא (ביניהם ר' ישראל מפולוצק ור' אברהם מקאליסק) אשר כשל כח סבלונם לסבול עוד הרדיפות על חסידים וחסידות, נסעו לאה"ק ת"ו, ויחד עמהם נסעו כמה מאות משפחות מהחסידים.

כ"ק אדמו"ר הזקן לקח את משפחתו יחד עם שלשת אחיו ומשפחותיהם וקרוביהם והצטרף עם קבוצת הנוסעים הנ"ל לעלות ארצה ישראל.

אבל באמצע הדרך, בבואו להעיר מוהליב-פודולסק, הגה אחרי ישוב הדעת עמוק ששהה זמן ארוך, החליט אדמו"ר הזקן לשוב

י"ט כסלו הוא יום חג הגאולה של אדמו"ר הראשון מחסידי חב"ד. ביום הזה - בשנת ה'תקנ"ט נגאל ממאסרו הקשה בעיר בירת רוסיא, היא פטרבורג, שנאסר בשביל יסדו והפצתו את תורת החסידות.

היום הזה - י"ט בכסלו - הוא יום משתה ושמחה לחלק גדול מישראל בכל מרחבי תבל. יום טוב הוא לחסידי חב"ד בכל העולם. י"ט בכסלו הוא גם יום ההילולא של אדמו"ר, הרבי הגדול של תורת החסידות הכללית, הרב ר' דובער ממעזריטש - הנודע בשם המגיד ממעזריטש - (תלמידו המובהק של מורנו הבעל שם טוב נ"ע) שנסתלק ביום י"ט כסלו שנת תקל"ג.

***

כ"ק אדונו מורנו ורבנו הגאון הצדיק ר' שניאור זלמן, מיסד ומחולל שיטת חסידות חב"ד נודע ומפורסם בתוככי בני ישראל בכמה שמות: בעל השולחן ערוך, בעל התניא, הרב מליאדי, הרב מליאזנע, ובין חסידי חב"ד בשם: אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הזקן נולד ביום חי אלול בשנת תק"ה בסביבות עיר ליאזני, עיירה קטנה ברוסיא הלבנה, הסמוכה לעיר וויטבסק שהשתייכה אז למדינת פולין.

זקני החסידים היו מספרים, ששמעו מפי הזקנים שבדורם, שהיו אצל מורנו הבעל שם טוב נ"ע, אשר בעת שאדמו"ר הזקן הי' נער בן שלש שנים אמר פעם הבעש"ט לתלמידיו, כי נשמה גדולה ירדה לעולמנו, שמו שניאור - שני אור - שני אורות, הוא יאיר בתורת הנגלה ובתורת הנסתר.

עד היותו לבן עשר - אחד עשרה שנה למד אצל לומדים גדולים ומפורסמים ובאחרונה אצל הגאון ר' ישכר דוב מקאבילניק הנודע בשם 'המגיד מליובאוויטש'. בהיותו בן י"ב שנה הודיע הגאון ר' ישכר דוב לאבי אדמו"ר הזקן - ר' ברוך - אשר בנו העילוי אינו זקוק עוד למלמדים, ואשר הוא - ר' ישכר דוב - אינו יכול עוד ללמוד עמו.

כשהגיע לעונת הבר מצוה הכתירו אותו בשם: החכם המופלא תנא ופליג, וגדולי הגאונים שבסביבת מחנו שיבחו אותו למאד. שנים רבות לומד הוא בשקידה עצומה למאד. בהיותו בן ח"י שנה גמיר לכולא תלמודא עם כל נושאי כליהם ספרי הראשונים והאחרונים לא הניח דבר גדול וכו'. ובשנת תקל"ז חזר כל על התלמוד עם כל הראשונים והאחרונים כפעם הששה עשר בעמידה כל זה נוסף על התמדתו הנפלאה בלימוד נסתר דאורייתא, עריכת השולחן ערוך, עסקנותו הציבורית, נסיעותיו המרובות וכו' וכו'.

***

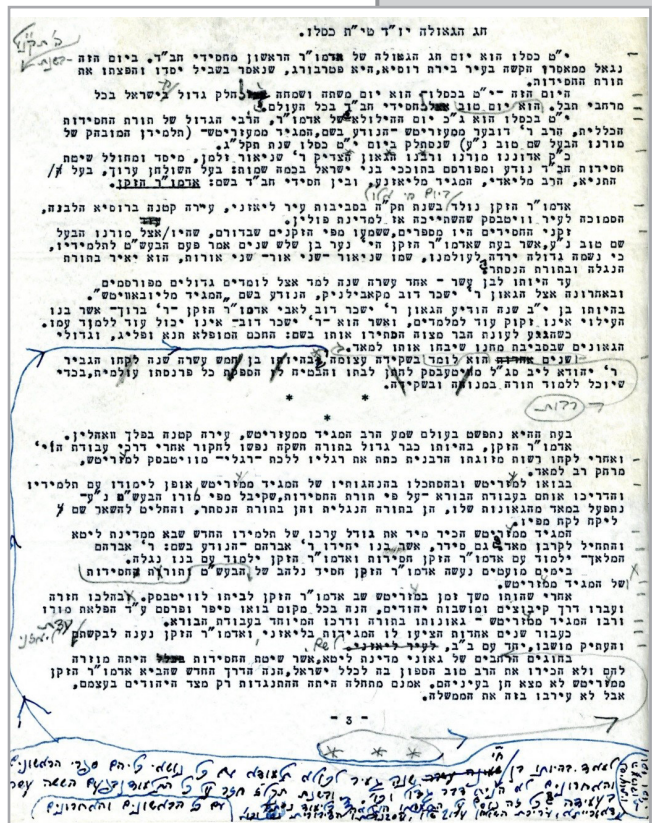
מעמנו וראו

ש"פ ושלח ה'תשנ"ב

נגמרו ונשלמו כל הענינים

לאחרי ועבודתינו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות ב"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך הוצה", ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאנו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ה אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופצו המעינות הוצה בכל קצוי תבל - כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "בחצות הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה האלו" (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיוו סיבה בלתי ידועה ומובנת כלל) אינו "עבודת הבידורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבידורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא התגלות בפועל בעולם.

***

אחת ההדרכות שהנהיג אדמו"ר הזקן היתה, אשר כל אחד מהחסידים ישתתף בהחזקת המשפחות שנסעו לארץ ישראל ועסקו שם בתורה ועבודת ה'.

למטרה זו יסד אדמו"ר הזקן את ה"כולל חבי"ד אשר חלק בין הלומדי תורה באה"ק ת"ו, את הכספים שחסידי חבי"ד בחו"ל שלחו להכולל.

המלשינים השתמשו בעובדה זו בתור חומר למלשינות להממשלה המרכזית בפטרבורג באמרם אשר אדמו"ר הזקן הוא מורד במלכות, כי שולח הוא סכומים גדולים למדינה אחרת (הטורקית, שהיתה אז המושלת באה"ק ת"ו) וגם הוסיפו בהטעמה לחזק דברי מלשינותם, כי בדרושו הרבים אומר - אדמו"ר הזקן - שמלכות איננה ולא כלום, ספירת המלכות היא ספירה אחרונה, ספירת המלכות לית לה מגרמה כלום וכדומה, בקצרה: שמלכות היא ענין היותר נמוך.

זה ה' החומר העיקרי של המלשינות, לבד הרבה מלשינות קטני הערך. והדגישו במכתב "המסירה" אשר אין לסמוך על הממשלה המקומית, רק שהממשלה המרכזית תקח את הדבר בידה, לאסור את אדמו"ר הזקן ולהביאו למשפט לפטרבורג. על ידי זה יזמו המלשינים להפטר בבת אחת ובחדא מחתא מאדמו"ר הזקן ומכל תנועת החסידות, היל"ת.

***

המלשינות הצליחה ובחול המועד סוכות שנת תקנ"ט בא פתאום לליאזני שר צבאי בלוית קבוצת שוטרים מזוינים לאסור את אדמו"ר הזקן ולהביאו לפטרבורג. אדמו"ר הזקן בחפצו להתיישב בינו לבין עצמו במצבו שנתהווה אז, יצא מביתו - דרך דלת מאחורי חדרו - החוצה לשדה הסמוך. הגינרל בהכירו את המצב על אתר לא רצה להפריע את ימי החג, השאיר אחדים מאנשיו במקום והוא בעצמו נסע מהעיר.

האדמו"ר החליט ביתיים מה לעשות אם יבואו עוד הפעם לאסור ואמר למקורביו שגמר בלבו לקבל הכל לטובה. עברו ימי שמיני עצרת ושמתח תורה, החסידים היו בהתמרמרות גדולה. באסרו חג בבקר - חל ביום ה' לשבוע - כבר נוגע להחסידים מהערים הסמוכות: וויטבסק, רודניא, קאליסק, ליאדי, יאנאוויטש, דובראוני ועוד ומצאורע המעציב, אשר בחוה"מ"ס העבר בא שר לליאזני להביאו למשפט לפטרבורג.

***

המלשינות הצליחה ובחול המועד סוכות שנת תקנ"ט בא פתאום לליאזני שר צבאי בלוית קבוצת שוטרים מזוינים לאסור את אדמו"ר הזקן ולהביאו לפטרבורג. אדמו"ר הזקן בחפצו להתיישב בינו לבין עצמו במצבו שנתהווה אז, יצא מביתו דרך דלת מאחורי חדרו - החוצה לשדה הסמוך. הגינרל בהכירו את המצב על אתר לא רצה להפריע את ימי החג, השאיר אחדים מאנשיו במקום והוא בעצמו נסע מהעיר. האדמו"ר החליט ביתיים מה לעשות אם יבואו עוד הפעם לאסור ואמר למקורביו שגמר בלבו לקבל הכל לטובה. עברו ימי שמיני עצרת ושמתח תורה, החסידים היו בהתמרמרות גדולה. באסרו חג בבקר - חל ביום ה' לשבוע - כבר נוגע להחסידים מהערים הסמוכות: וויטבסק, רודניא, קאליסק, ליאדי, יאנאוויטש, דובראוני ועוד ומצאורע המעציב, אשר בחוה"מ"ס העבר בא שר לליאזני להביאו למשפט לפטרבורג.

***

הועד ידע והכיר למדי אשר הרכילות ולה"י על החסידים בין היהודים לא יועיל כי כבר נתפרסמו החסידים ליראי אלקים, מהדרים במצוות ובעלי צדיקה ומידות טובות, ועל כן החליט הועד הנוכל, לנהל את המלחמה בדרך של "מסירה למלכות", לא רק להממשלה המקומית בערי ליטא, אלא גם להממשלה המרכזית, שהיתה אז בפטרבורג עיר הבירה של רוסיה הצארית.

בשנת תקנ"ט י"ב כסלו נפתח המגיד פטרביטש, ומאז התגבר והחליקה החלוקה והתנגדות לחסידים יבשר שאח וביתר עז. בהכירו את המצב הרציני החלים אתר מוקני המגיד פטרביטש, הרב הגאון הצדיק ר' מנחם מענדל מוויטבסק לנסוע יחד עם אדמו"ר הזקן להגאון הגדול מוילנא, עסקי בראש המלחמה נגד החסידים והסידות, בכדי לבאר לו ולהסבירו את דרך החסידות. אבל בבווא לווילנא לא רצה הגאון פטרביטש שום אופן להיכנס אל הגאון שיקבל את החסידים החשובים למוחבב ומסעם ולעשות גמר להסלקם. והתנגדותו נגד החסידים הרב הגאון הצדיק הר"ם מוויטבסק, יחד עם עוד אחרים מהחלמיים הספורים של המגיד פטרביטש בליטא (ביניהם ר' יואל סלוצק ור' אברהם סקאליק) אשר כשל כח מצלום לביאור על החסידים והסידות, נסעו לאה"ק ת"ו, ויחד עם נסעו כמה מאות משפחות מהחסידים.

אחת ההדרכות שהנהיג אדמו"ר הזקן היתה, אשר כל אחד מהחסידים ישתתף בהחזקת המשפחות שנסעו לארץ ישראל ועסקו שם בתורה ועבודת ה'.

למדינת ליטא ולהתמסר להפצת תורת הבעל שם טוב ומורו ורבו המגיד פטרביטש והסופת פודולסק לליאזני, הנה בכל מקום בואו וכונו בדרכו חזרה ממוהליב-פודולסק לליאזני, הנה בכל מקום בואו וכונו בשבילו קבלת פנים נהדרה ומתקבל בהתלהבות מכל חוגי בני תורה, ואפילו מחוגי המנגדים לחסידות. בכל מושב וקיבוץ שמתעכב בדרכו אמר תורה, והפליא באמרותיו הק' את עולם הבני-תורה. בשוכו בכיתה לליאזני ספר אדמו"ר הזקן את שיטתו הנודעה בשם: תורת חסידות חבי"ד (ר"ת: חכמה, בינה, דעת), ומתחיל בהפצתה.

למטרה זו חזר ויסד בליאזני ישיבה הידועה בדברי ימי חסידות חבי"ד בשם: חדר א, חדר ב, חדר ג'. נתקבלו להישיבה אברכים בני תורה בעלי כשרונות מצוינים והתחיל ללמוד מהם תורת החסידות עם ביאוריו הנפלאים.

***

המנגדים לחסידות התחילו שוב את מלחמתם נגד החסידים. אמנם בראותם כי עדת החסידים בליטא מתגדלת מיום ליום וחסידות תורת החסידות ודרכי החסידות מתפשטים ביותר וחדורים להישובים והקיבוצים היהודים הגדולים הקטנים גם במדינת ליטא, הנה בעל כרחם התנגדותם נחלשה. חזף ועבר משך זמן של עשרים שנה. במשך העת הזאת תנועת חסידות חבי"ד בליטא עשתה פרי והתקדמות גדולה, והרדיפות מצד המנגדים נתמצצם ונתקטן.

בשנת תקנ"ט נסתלק הגאון - הגר"א - מוויילנא. ההסתלקות של הגאון שה' מפורסם בכל העולם עשתה רושם אבל ויגון בכל חוגי בני תורה, מבלי הבדל מפלגה, אם חסידים או מתנגדים. אבל לדאבון, אנשים רעים ובני בליעל השתמשו במצב הרוחות אז בשביל לחדש את המלחמה נגד החסידות והחסידים ובחרו בועד מיוחד שתפקידו יהי לנהל ולסדר אופני המלחמה.

הועד ידע והכיר למדי אשר הרכילות ולה"י על החסידים בין היהודים לא יועיל כי כבר נתפרסמו החסידים ליראי אלקים, מהדרים במצוות ובעלי צדיקה ומידות טובות, ועל כן החליט הועד הנוכל, לנהל את המלחמה בדרך של "מסירה למלכות", לא רק להממשלה המקומית בערי ליטא, אלא גם להממשלה המרכזית, שהיתה אז בפטרבורג עיר הבירה של רוסיה הצארית.

מעצמו וראו

ש"פ ורשלח היחסיב

"והמעשה הוא העיקר"

בבואנו מערב שבת שבו קיימא סיהרא החדש כסלו בשלמותא, והמשכו ביום הש"ק ומוצאי ש"ק (יום ראשון) שנקרא יום אחד, ש"ד' הקב"ה יחיד בעולמנו", ט"ב כסלו), ג' ימים רצופים שיש בהם מעלה (קדושה) מיוחדת, והמשכם בח"י, ערב י"ט כסלו, ועאכו"כ בימי הגאולה י"ט וכ"ף כסלו, והמשכם בימים שלא"ז עד לימי הנוכה - יש לערוך התוועדות חסידיות ("חסידישע" פרבריינגענישן") בכל מקום ומקום, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התוועדות גדולות במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו.

בית היינו

ש"פ ורשלח היחסיב

"והמעשה הוא העיקר"

המלשינים השתמשו בעובדה זו בתור חומר למלשינות להממשלה המרכזית בפטרבורג באמרם אשר אדמו"ר הזקן הוא מורד במלכות, כי שולח הוא סכומים גדולים למדינה אחרת (הטורקית, שהיתה אז המושלת באה"ק ת"ו) וגם הוסיפו בהטעמה לחזק דברי מלשינותם, כי בדרושו הרבים אומר - אדמו"ר הזקן - שמלכות איננה ולא כלום, ספירת המלכות היא ספירה אחרונה, ספירת המלכות לית לה מגרמה כלום וכדומה, בקצרה: שמלכות היא ענין היותר נמוך. זה ה' החומר העיקרי של המלשינות, לבד הרבה מלשינות קטני הערך. והדגישו במכתב "המסירה" אשר אין לסמוך על הממשלה המקומית, רק שהממשלה המרכזית תקח את הדבר בידה, לאסור את אדמו"ר הזקן ולהביאו למשפט לפטרבורג. על ידי זה יזמו המלשינים להפטר בבת אחת ובחדא מחתא מאדמו"ר הזקן ומכל תנועת החסידות, היל"ת.

מעצמו וראו

הקביעות ד"ט כסלו בפעם הראשונה

המענינים המיוחדים דיומ הש"ק זה: התחלתו - ערב שבת, שבו נעשית ה"אכילה" דיומ השבת, כמארוז"ל "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת" - ביום ט"ו כסלו, שבו "קיימא סהרא" באשלמותא, השלימות דחודש כסלו; וסיומו - הגמר דמוצאי שבת, שנמשך עד יום השלישי בשבוע - ביום י"ט כסלו, חג הגאולה של רבינו הוקן, חג ההגים, ראש השנה לתורת החסידות. ומעלה מיוחדת בקביעות זו שמתאימה להקביעות ד"ט כסלו בפעם הראשונה (בשנת תקנ"ט) - כדברי רבינו הוקן במכתבו הידוע שגאולתו היתה ב"יום י"ט כסלו, יום ג' שהוכפל בו כי טוב... כשקירתי בס' תהלים בפסוק פדה בשלום נפשי" (שע"פ חלוקת ספר תהלים לימי השבוע שייך פסוק זה לשיעור דיומ השלישי), ובמילא, חל יום הש"ק שלפניו בט"ו כסלו, וערב שבת בט"ו כסלו.

חב"ד, אשר בו הוא מזהיר את חסידיו ומקושריו, שיתחזקו בתקוה ובטחון גמור בהשי"ת ובזכות רבותינו הקדושים. ואם בהכרח יהי לסבול הוא לוקח זאת על עצמו.

עתה - כתב אדמו"ר הוקן במכתבו - מבין הוא את הרמו שרמו לו לפני שנים רבות מורו ורבו המגיד ממזריטש, אשר יהי מוכרח לסבול ויעברו עליו זמנים קשים, והוא מזהיר את החסידים באזהרה גדולה אשר, יהי מה שיהי, יתנהגו בשקט ובמנוחה נגד המנגדים.

את זקני החסידים הוא מזהיר - במכתבו - שיפקחו וישגיחו על הצעירים, ואת החסידים הצעירים מזהיר שיהיו במשמעת הראוי לזקני החסידים.

מהמכתב הכללי הזה נעשו מיד העתקות במספר מרובה ושלחו אותו ע"י שלוחים מיוחדים לכל חסידי חב"ד בעיירות הקרובות והרחוקות.

***

בשעה מאוחרת בליל אסרו חג נודע אשר השלוחים לאסור את האדמו"ר באו עוד הפעם לליאזני. לקחת את אדמו"ר הוקן ולהובילו לפטרבורג.

השר ציוה להכניס את האדמו"ר להמרכבה השחורה, שהיתה מיוחדת להוביל מורדים במלכות, ובשמירה חמורה של שוטרים מזוינים נסעה המרכבה בכביש ההולך לפטרבורג דרך הערים וויטבסק - נעוול.

למחרת, ביום השישי, שש שעות לפני הדלקת הנרות, לא רצה אדמו"ר הוקן לנסוע הלאה וביקש את הגינרל שיפסיקו את מסעם עד אחרי ש"ק. וכאשר הגינרל לא רצה למלאות מבוקשו נשברו צירי המרכבה. הגינרל ציוה לאגשיו להביא אומנים מהכפר הסמוך לתקן את הצירים. אבל כאשר תקנו את הצירים נפל פתאום אחד מהסוסים ומת. הביאו אז סוס אחר מהכפר, אבל הסוסים לא יכלו להזיז את המרכבה ממקומה. אז הבין הגינרל את אשר לפניו והציע לאדמו"ר הוקן לנסוע עכ"פ אל הכפר הסמוך האדמו"ר לא הסכים הרחב הצדה ושמה שבת את הש"ק.

מקום שבייתה זה הי' ב' או ג' קילומטר מהישוב סעליבא-רודניא סמוך לעיר נעוול, פלך וויטבסק והחסידים מנעוול היו מראים את המקום ששם שבת אדמו"ר הוקן.

***

בכואם לפטרבורג אסרו את אדמו"ר הוקן במאסר היתר חמור אשר בבית האסורים במבצר "פטרופבלבסקי".

יותר משבעה שבועות - נ"ג ימים - הי' אדמו"ר הוקן תפוס במאסר. ומהם - שלשה שבועות הראשונים - ישב ב"מאסר יחיד" המיוחד למורדי במלכות. ועידה מיוחדת עיבדה את חומר האשמה נגד אדמו"ר הוקן, והדרישה חקירה התקיימו בהשגחה של שמירה מזוינה, ע"י חוקר דורש סודי.

סכנה גדולה היתה מרחפת על אדמו"ר הוקן, כי נאשם בתור מורד במלכות, ואשר מתכוון הוא - כפי שכתבו המלשינים ב"המסירה" - להכריז עצמו מלך בישראל וללכת בראש חיל מישראל לכבוש את ארץ הקדושה ת"י. אשמות אשר ענשם הוא משפט מות.

שרי מלוכה שונים בקרו לפעמים תכופות את אדמו"ר הוקן במאסרו, בחפצם להכיר את האיש המלא - עוז במלכות האדירה והחזקה של מדינת רוסיא, וסוף סוף באו לידי הכרה, כי אדמו"ר איש אלקים קדוש הוא, בעל מדעים ממדרגה גבוה ונעלית ביותר, ולא פושע במלכות.

וביום י"ט כסלו שנת תקנ"ט, לעת המנחה, הודיעו לאדמו"ר הוקן כי חפשי הוא.

***

במהירות-ברק התפשטה הידיעה אשר האדמו"ר יצא לחפשי, והחסידים אשר בפטרבורג התאספו לחכות על רכס בבית אחד החסידים המפורסמים שבעיר.

השמחה של החסידים וההפגנה הפומבית שלהם ברחובות עיר פטרבורג היתה סוערת ושואנת. בכל זאת התאפקו החסידים ולא נגעו בכבוד מנגדיהם אף בדבור, כי זכרו את דברי רבם אודות זה, ידעו אשר האדמו"ר חפץ בשלום למרות כל העינויים והיסורים שסבל, והי' להם לחוק.

מיד אחרי החופש כתב אדמו"ר הוקן להחסידים מכתב כללי נודע בשם קטנתי - ע"ש תחלת המכתב - ונדפס לקמן בהוספה ג. אשר בו הוא מבאר "שבכל חסד וחסד שהקב"ה עושה לאדם צריך להיות שפל רוח במאד". ומזהיר את החסידים להתייחס בטוב את המנגדים, בתקוה, אשר "כולי האי ואולי יתן ה' בלב אחיהם כמים הפנים וגו'" וגם הם יכירו את האמת.

***

ביום י"ט כסלו של שנה זו מתמלאים מאה שנה וחמישים ושלש שנה אשר חסידי חב"ד בכל מרחבי תבל חוגגים את חג הגאולה של אדמו"ר הוקן.

חג הגאולה י"ט כסלו הוא יום טוב של מסירות נפש על תורת החסידות, מסירות נפש על מדות טובות, אהדות, אהבה ואחווה, שלום וריעות.

חסידי חב"ד וכל הנלוים עליהם וכל אלו אשר שם רבינו הוקן יקר להם, צריך להיות חקוק בזכרונם, אשר רבנו הגדול והקדוש השאיר לנו ירושה קדושה זו תורת החסידות ומתנה גדולה וקדושה אלו מדות חסידיות.

אדמו"ר הוקן ואחריו כל רבותינו הקדושים נשיאי חב"ד ותורת החסידות דורשים, אשר כל השייכים אליהם יהיו כמשפחה אחת, כל אחד יתעניין בטובת חבריו ויעזור לו בכל מאי דאפשר.

הזכות והחובה מוטלת על כל אלו להתאחד בדעה אחת ובלב אחד בהחזקת הדת, בהחזקת מצב הרוחני ע"י יסוד שיעורי לימוד בפרט וביחוד ללמוד המאמרים הק' של רבותינו הק'.

הזכות הגדול והבלי גבולי של רבינו הגדול והקדוש, בעל השמחה, הזכות שאר הרבנים והצדיקים יגן עלינו ועל כל ישראל, אשר השי"ת ירחם עלינו בתוך כל ישראל וישלח לנו גואל צדקנו ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה במהרה בימינו, אמן.

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a box with the text "לפנינו כמה כתבי-יד קודש מכ"ק אדמו"ר אודות מגילת י"ט כסלו" and another box with "מזכירי הוועדה '1901' אשר בבית תעניין אה כחיר ט"ה".

A large page of handwritten text in Hebrew, likely a document or letter, with many corrections and annotations. It contains dense cursive handwriting and some printed text fragments.

ולכל בני משפחתו מטבעות לצדקה. לפני הנסיעה בירך נוסע וחילק לצדקה לכל הנוכחים שם, אנשים נשים וטף.

מתוך המכוננית וגם לפני כן סימן בידו לשלום.

ב-10:06 חזר כ"ק אד"ש מהאהל והרמב"ם בידו. כעבור דקות יצא לתפילת מנחה ומעריב ולעומדים ליד המעלית סימן בידו לשלום.

לפני שמר"ע של מעריב הכין כ"ק אד"ש את המשניות - אותם יאמר אחר התפילה - מתוך הסידור.

את ה'קדישים' אמר כ"ק אד"ש מתוך דף נפרד. לאחר קדיש יתום אמר את המשניות זמן ארוך, אמר קדיש בתרא והכניס את המשניות בסדר ומיד הסתובב וסימן לחלוקת דולרים.

לאחר הכרות הגבאי בקול 'גוט יו"ט', ירד כ"ק אד"ש מהבימה והחל לחלק לכאור"א שתי שטרות. כמה פעמים חיך לעבר ילדים, ולאשה א' נתן כפליים ודיבר עמה בענינה הפרטי.

טרם צאתו הניח כ"ק אד"ש שתי שטרות בסידורו, ויצא את הזאל בצעדים מהירים תוך כדי עידוד השירה. בירך נוסעים למטה וגם למעלה בנוסח הרגיל.

יום שלישי, י"ט כסלו - חג החגים

לפני תפילת שחרית, בהיכנס כ"ק אד"ש לזאל ניגנו 'אימתי קאתי מר', בסיום התפילה אמר את ה'קדישים', מתוך הסידור. קדיש קמא לאחר תהלים אמר מתוך דף של קדיש הנמצא בתהלים, סגר את התהלים ופתח את המשניות שהיו בסידור, וכשסיים אמר קדיש.

הכריזו על התוועדות חסידים שתתקיים הלילה ב-770.

ב-20:01 יצא כ"ק אד"ש למקוה, בירך נוסע ונתן לו מטבע, וכן לאדם נוסף שעמד שם. לאהל יצא כ"ק אד"ש ב-10:03, נתן מטבע (לצדקה) למשב"ק ש' ונכנס לרכב כשתיכף לוקח את ספר הרמב"ם לידו. כרגיל סימן לשלום מתוך המכוננית.

ב-15:06 כבר היה כ"ק אד"ש חזרה ב-770. כשיצא לתפילות מנחה ומעריב סימן בידו לשלום, ולמטה עודד את שירת 'זאני אבטח בך'.

לקראת סיום מנחה הכין כ"ק אד"ש את דפי הקדיש והמשניות. ב'עושה שלום' שבקדיש קמא פנה תחילה לשמאלו (שלא כרגיל).

אחרי התפילה חילק כ"ק אד"ש שתי שטרות לצדקה לכאור"א. על חלוקה זו הודיע לפני התפילה, בעת החלוקה היה בפנים מאירות,

וחיך לכמה מהעוברים, ביניהם, ילדי משפחת שארף שי' וד"ר וויס. להרה"ח רש"ז גורארי' נתן שטרות נוספים.

בסיום הניח שתי שטרות בסידורו, ואחר שחילק לעוד כמה הניח 2 נוספים, שאל באם כולם קיבלו, ויצא כשמעורר השירה, בירך נוסעים למטה ולמעלה, שם הוסיף בפנים מאירות 'זאל זיין בשו"ט'.

הלילה נודע כי היחידות לאורחים שבאו ל"ט כסלו תתקיים מחר.

יום רביעי, כ' כסלו

כשיצא כ"ק אד"ש מתפילת שחרית בירך נוסעים בברכת הדרך. לפני תפילת מנחה נתן כ"ק אד"ש את הסידור לחתן וגם מטבעות לצדקה למעלה ולמטה.

תפילת מעריב התקיימה בזמנה הרגיל - 6:45 זואל למעלה מפני היחידות שתתקיים למטה הלילה. אחרי התפילה בירך נוסעים.

ליחידות יצא כ"ק אד"ש מחדרו הק' ב-15:08 לפני שנכנס למעלית סימן פעמיים לשלום. בהגיעו למקומו הביט לרגע על הקהל והחל בשיחה. השיחה הראשונה היתה לאורחים (גם לקבוצה של התלמידים השלוחים), והיו בה ביטויים מיוחדים. ארכה כחצי שעה לערך, ובסיומה הזיז כ"ק אד"ש מעט את המיקרופון ופנה לחלוקת השטרות וקבלת הפ"נים מכאור"א. לרוב אמר 'ברכה והצלחה'. לילדים שהיו בידי הוריהם הרים את הדולר אל מול עיניהם. לצייר ר' ברוך שי' נחשון הניד כ"ק אד"ש בראשו.

השיחה השניה היתה לבני ובנות מצוה. אחריה כשעבר הרה"ח רש"ז שי' גורארי' קרא לו ונתן לו שטר נוסף. גם להם בירך 'ברכה והצלחה'. להגאון רבי יצחק יהודה ירוסלבסקי שליט"א מרא דאתרא דנחה"ח ומזכיר ועד רבני חב"ד באה"ק נתן דולר נוסף - עבור רבני אנ"ש. בסיום חלוקה זו עברו בני משפחת המזכיר רשמ"ס סימפסאן שי', וכ"ק אד"ש נתן לכ"א שני שטרות.

אח"כ נכנסו החתנים וכלות, כ"ק אד"ש הקריב את המיקרופון ופתח בשיחה. אחרי השיחה נתן כ"ק אד"ש שני שטרות לכ"א בברכו 'זאל זיין בשטומו"צ'.

בסיום ביקש כ"ק אד"ש את חבילת הפ"נים, אחר קם ממקומו באחזו בסל הפ"נים, הביט לעבר ארון הקודש (ואמר משהו), ויצא את הזאל. בדרכו הביט לעבר השעון שבקיר הדרומי, השעה היתה 9:30. למעלה עודד כ"ק אד"ש את השירה.

השמחה הכי גדולה מהחתונה של נשיא דורנו שכעת זה אמצע ה'שבע-ברכות' זה הזמן להתוועדות חסידיות

כמוזכר בימים האחרונים בכלל, זהו זמן לעשות התוועדות חסידיות, ובפרט שזהו קשור ג"כ עם השמחה הכי גדולה מהחתונה של נשיא דורנו, שכעת הרי"ז האמצע של ה'שבע-ברכות', ובא בהמשך לחתונה של אביו, שהוא ה' בנו יחידו וממלא-מקומו וכו', וזה בא אחד בתוך השלושה ימים של השני (י"א אלול - יום נישואי כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע) - שזה מחזק עוד יותר את הענין של "בשלושה פעמים הוי חזקה", ע"ד שאומרים במקום שבשעה שיש שלושה טפחים או עד"ז, הרי"ז "כלבוד דמי", זהו אותו ענין - אותו המשך.

ומקום לומדים ג"כ בנוגע לזמן, וכמבואר בכ"מ שזמן ומקום הולכים יחדיו.

והתאספות לברך, אם המדובר בחתן וכלה או בכר מצוה וכיו"ב שיקשרו זאת עם צדקה ותורה. מי שרוצה להעניק מתנות מהיכי תיתי, אם על-ידי זה הוא לא נכנס לחובות יכול הוא לעשות זאת. . . אבל העיקר הוא התורה והצדקה לזכות המתברכים."

גם בשבת פרשת וישב, המשיך הרבי ואמר מאמר ד"ה "פדה בשלום נפשי", המהווה המשך למאמר הקודם ד"ה "א"ר אושעיא", ומיוסד על מאמר הנ"ל. בהתוועדות האריך הרבי בביאור מעלת מספר ארבעים והקשרו לתורה תשובה ותפילה. בנוסף לכך התעכב לבאר רש"י מפרשת השבוע הקשור לענין הנישואין.

פעמים שבשעה שישנה התוועדות צריך שיתווסף מכך דבר חדש), שמכאן ולהבא -

בנוסף לכך שישנו מנהג העולם שבשעה שמברכים מישוה או מעניקים לו מתנות וכיו"ב (שגם זה הוא בגדר "מנהג ישראל תורה היא" שגורמים נחת רוח ליהודי, עם כל המנהגים הטובים הכרוכים בכך), הרי ישנו ענין נעלה יותר, והוא, כאשר מקשרים זאת עם ענין הצדקה וענין התורה (וכאמור לעיל שעם שני דברים אלו יכול המברך לקשר את ברכתו). לכן -

דבר נכון וטוב וישר ומתוקן, שיתקנו, שבכל ענין של קיבוץ

בית היינ

מעמד וראו

ש"פ 9 וישלח ה'תשנ"ב

"צרפת" בנימ' 770

"צרפת" בנימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כולל מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כולל ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שבזה מרומו שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין ככל הפרטים ופרטי פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מן) בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בהיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" - שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

לזכות

הרך הנולד שיחי' בן הרה"ת שמואל זוגותו בתיה שיחיו חיטריק לרגל הולדתו בשעטו"מ י"א כסלו ה'תשע"ו

יה"ד שיזכו להכניסו בבריתו של א"א בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה, חופה ומעשים טובים מתוך הרחבה בגו"ר *

נדפס ע"י

ולזכות זקניו

הרה"ת שלמה זוגותו חנה מעטיל שיחיו מרגולין

מעורר שהשנה היא שנת הקהל

אעורר אתכם לענין הגנה
על עבודת ה' ופירותיה
ועל שמירת מצוותיה

מכתב הרלווי"צ ז"ל לכ"ק אדמו"ר בי"ד כסלו, אור ליום ד' ט"ו כסלו, ה'תרצ"ב - 'שנת הקהל', לרגל יום נישואיו השלישי בו מבאר את מעלת השנה השלישית, ומקשר זה עם מצוות וידוי מעשרות שנאמר בשנה השלישית, ומצוות הקהל שבמעמדה המלך קורא גם פרשת המעשרות.

ב"ה, אור ליום ד' ט"ו כסלו, ה'תרצ"ב

אהובי חביבי בני מנחם מענדל וכלתי חי' מושקא שיחיו לאויט"א.

היום מלאו שלוש שנים מיום בואכם בברית הנשואין למז"ט. והנני מברך אתכם ביום הזה (שיש בו ענין נכבד מאוד נעלה מה שנתמלאו שלש שנים.

כי הנה מצינו במצות וידוי מעשר שהוא דוקא אחר כלות שלש שנים, בפסח דשנה הרביעית. . הרי מובן מכ"ז שמצות וידוי מעשר שהיא תלויה בשנה השלישית ומצות קריאה בהקהל שהיא תלויה בשנת השמטה השנה השביעית, שייכים זה לזה, שנלמד וידוי מעשר מן קריאת הקהל שצריך להיות בחג דוקא, ובקריאת הקהל קורין פרשת מעשרות.

(שמה שקורין בהקהל שארי הפרשיות שבמשנה תורה שקחשיב באלו נאמרין שם, מובן מפני שהם מביאים לזירוז במצות ולחזק ידיהם בדת האמת, והוא כל הפרשיות ופרשת ק"ש וברכות וקלות שבמשנה תורה, שכ"ז מביא לידי חזוק הדת. ופרשת המלך פשיטא שצריך לקרות, כי הרי המלך עצמו הוא הקורא, ופרשה זאת מביאה אותו ביחוד לחיזוק הדת, וגם את כל ישראל התלויים בהמלך, וכמובן. אבל למה קורין פרשות מעשרות ביחוד ג"כ, הרי ע"כ לומר שמצות הקהל דשנת השמטה שייך לענין מעשרות וידוי מעשר). ובמשך שמיטה אחת שיש מצות הקהל רק פעם א', ה" במשך הזמן הזה מצות וידוי מעשר ב"פ...
לוי יצחק ש"ס

לזכות
החתן הרה"ת אברהם
והכלה שיחיו
לעבאוויטש
לרגל נישואיהם
בשעטו"מ
אור לי"ד כסלו ה'תשע"ו
ולזכות הוריהם
הרה"ח חיים יעקב
וזוגתו שיחיו
לעבאוויטש
מעמודי התווך של
'ועד תלמידי התמימים
העולמי'
הרה"ח שניאור זלמן
וזוגתו שיחיו דאנציגער
מצאצאי כ"ק
אדמו"ר הזקן נ"ע

לזכות
הרך הנולד שיחי'
לרגל הולדתו
בשעטו"מ
ח' כסלו ה'תשע"ו
*
נדפס ע"י
ולזכות הוריו
הרה"ת שמחה הכהן
וזוגתו שיחיו
פרידמן
שיזכו להכניסו בבריתו
של א"א בעתו ובזמנו
ולגדלו לתורה, חופה
ומעשים טובים
מתוך הרחבה בגור

לזכות
החתן הרה"ת
יצחק יהודה
והכלה מ' נחמה מושקא
שיחיו
פלמן
לרגל נישואיהם
בשעטו"מ
י"ג כסלו ה'תשע"ו
*
נדפס ע"י ולזכות
הוריהם
הרה"ת אברהם
וזוגתו שיחיו פלמן
הרה"ת נועם
וזוגתו שיחיו ברטוב
שלוחי כ"ק אדמו"ר
לבלפוריה

ימי סגולה, דחודש כסלו ודשנת הקהל

בראש חודש כסלו ה'תשמ"א הורה כ"ק אדמו"ר למזכיר הרחמ"א חדקוב לארגן את עריכת 'מפתח עניינים' למאמרי אדמו"ר הזקן.

כ"ק אדמו"ר קבע שה'כרטסת' של הערכים צריכה להיות מוכנה לקראת היום שבו הוא נוסע לאהל; דפי-ההגהה צריכים להיות מוכנים ביום י"ד כסלו, והספר כולו צריך להיות מודפס לי"ט כסלו...

בכל יום הונס דו"ח מפורט לכ"ק אדמו"ר, ובכל יום הואיל כ"ק אדמו"ר לענות תשובות מדהימות, בהן זירו את העוסקים במלאכת הקודש.

ביום ראשון, ט"ו כסלו, הורה כ"ק אדמו"ר שספר זה יודפס לזכות אלה שעסקו בעריכתו ובכלל זה גם המדפיסים ומנהלי בית הדפוס, ושכל אחד מהם ישתתף בהקדשה בסכום של דולר ושמונים סנט (עשר פעמים ח"י) וכ"ק אדמו"ר כתב את נוסח ההקדשה. למחרת הכניסו לכ"ק אדמו"ר את רשימת שמות העוסקים בהכנת הספר, בצירוף שם אמם. הרשימה סודרה על פי הא"ב, וכ"ק אדמו"ר הכניס את שמו ושם אמו באות 'מ', באמצע הרשימה. וכתב בסוף רשימת השמות - שליט"א (במקום תיבת 'שיחיו' עליה העביר את קו הקולומס).

בליל ח"י כסלו אמר כ"ק אדמו"ר, שהוא יודע שעייפים מאוד ולא ישנו כבר כמה לילות, אבל בכל זאת - הוא ישמח מאוד באם הספר יהיה מוכן למחרת. ואכן, בליל י"ט כסלו עמד הספר למכירה - ע"פ הוראה של כ"ק אדמו"ר, במחיר של דולר אחד. לפנינו צילום נוסח ההקדשה שכתב כ"ק אדמו"ר לעוסקים בהכנת הספר. פענוח הכתי"ק:

ע'מוד] האחרון

ספר זה נדפס ע"י מערכת אוצר החסידים לזכות

על עבודתם על עריכת הספר ועל הזריות ובפרט בימי סגולה אלה - ראש ותחילת חודש כסלו ודשנת הקהל ודבר בעיתו - הסיום וגמרה וההו"ל בין ימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.

השם בצירוף שם האם (בלא שם המשפחה) ע"ס הא"ב (- על-סדר הא"ב) כאו"א שי' בשורה בפ"ע.

ספר זה נדפס ע"י מערכת אוצר החסידים לזכות

- אהרן בן קייא
- אלי בן פעסי
- אליפול בן בייא
- בניאל בן חנה
- חיים בן ציון בן פעשיא
- חיים שלום דובער בן לובא אלטע טובע
- יוסף יצחק בן אסתר ש"י נדל
- יצחק בן דאבא
- יצחק בן בתי
- יצחק שרגא פייביש בן חי' שרה
- יעקב יהודא ליב בן רחל דוואשע
- יעקב יונתן בן חי' לאה
- יעקבאל אהרן בן הינדא רחל
- מנשה בן הדסה
- מרדכי ליב בן פינא
- משה יוסף בן חנה בייא
- צבי הירש בן דאבא
- שלום בן פרייזא
- שלום דובער בן איטא דבורה
- שמואל אליעזר בן אסתר
- שלמה בן חי'
- שניאור זלמן יצחק יהושע בן חי' לאה

על עבודתם על עריכת הספר ועל הזריות ובפרט בימי סגולה אלה - ראש ותחילת חודש כסלו ודשנת הקהל ודבר בעיתו - הסיום וגמרה וההו"ל בין ימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.

ע'מוד] האחרון

ספר זה נדפס ע"י מערכת אוצר החסידים לזכות

על עבודתם על עריכת הספר ועל הזריות ובפרט בימי סגולה אלה - ראש ותחילת חודש כסלו ודשנת הקהל ודבר בעיתו - הסיום וגמרה וההו"ל בין ימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.